

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 84 0 П 055091 23 Рев
Бања Лука, 21.07.2023. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Горјане Попадић, као предсједника вијећа, Тање Бундало и Виоланде Шубарић, као чланова вијећа, у правној ствари тужитеља П.Н.1 из Д.О., општина Д., кога заступа пуномоћник Н.Н., адвокат из Д., против тужених 1. П.Н.2. из Д.О., општина Д., 2. П.Н.3. из Д.О., општина Д., 3. Т.Н. из Д.О., општина Д., које све заступа пуномоћник С. С.Б., адвокат из Д. и 4. Р.П. из О., Општина Д., ради утврђења, вриједност спора 5.000,00 КМ, одлучујући о ревизији тужених П.Н.2., П.Н.2. и Т.Н. против пресуде Окружног суда у Добоју број 84 0 П 055091 22 Гж 2 од 07.12.2022. године, на сједници вијећа одржаној дана 21.07.2023. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Ревизија се одбацује.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Дервенти број 84 0 П 055091 19 П 2 од 14.06.2021. године, утврђено је да је тужитељ власник некретнина означених са:

- к.ч.бр. 1200 К. шума 3 класе у површини од 13301 м²,
- к.ч.бр. 1549 Б. од чега стамбени објекат у површини од 64 м² и остали објекти у површини од 20 м² и двориште у површини од 491 м²,
- к.ч.бр. 1550 Б. воћњак 3 класе у површини од 3205 м²,
- к.ч.бр. 1552/1 Б. њива 5 класе у површини од 1430 м²,
- к.ч.бр. 1561/1 К. њива 5 класе у површини од 1293 м²
- к.ч.бр. 1561/2 К. ливада 3 класе у површини од 4493 м²,
- к.ч.бр. 1561/3 К. њива 7 класе у површини од 1300 м²,

уписаних у Листу непокретности 533/1 КО О., што су тужени обавезани да признају и трпе да се у јавним евиденцијама о некретнинама, у Листу непокретности бр. 533/1 КО О., тужитељ упише као власник истих са дијелом 1/1, као и да му солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 2.790,00 КМ.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Добоју број 84 0 П 055091 22 Гж 2 од 07.12.2022. године жалба тужених П.Н.2., П.Н.3. и Т.Н. (у даљем тексту: прво, друго и трећетужени) је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Одбијен је и захтјев прво, друго и трећетуженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Изјављеном ревизијом другостепену пресуду побијају прво, друго и трећетужени због погрешне примјене материјалног права са приједлогом да се обје нижестепене пресуде преиначе и тужбени захтјев у цјелости одбије.

У одговору на ревизију тужитељ предлаже да се изјављена ревизија одбаци као недозвољена, или да се иста одбије као неоснована.

Ревизија није дозвољена.

У овој парници је одлучивано о захтјеву тужитеља да се утврди да је власник предметних парцела, те да се тужени обавезу да то признају и трпе да се тужитељ на истима упише као власник са 1/1 дијела. Нижестепеним пресудама захтјев тужитеља је усвојен.

Одредбом члана 237. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 - даље: ЗПП), прописано је да ревизија није дозвољена ако вриједност побијаног дијела правоснажне пресуде не прелази 30.000,00 КМ, а у привредним споровима 50.000,00 КМ.

Сагласно одредби члана 321. став 2. ЗПП, кад се тужбени захтјев не односи на новчани износ, за право на изјављивање ревизије мјеродавна је вриједност предмета спора која је означена у тужби.

Како је тужитељ у тужби, вриједност предмета спора исказао у износу од 5.000,00 КМ, што је мање од законом прописаног цензуса, произлази да ревизија није дозвољена.

Ревиденти су предложили да се о ревизији одлучи примјеном одредбе члана 237. став 3. ЗПП, а као правно питање због којег се ревизија подноси означавају: „Да ли уговор о поклону који је сачињен у рукопису пред два свједока, којим оставилац, правни предник парничних странака поклања дио имовине која чини оставинску масу једном од насљедника (тужитељу), чији оригинал не постоји, а један од свједока је умро, док други оспорава свој потпис на копији уговора, а који је овјерен у општинском органу управе, а не у суду, може представљати валидну исправу по основу које прималац поклона може да се укњижи као власник некретнине која је предмет поклона ...?“

Међутим, ревиденти не образлажу зашто би одлучивање по ревизији било од значаја за обезбјеђење јединствене примјене права и равноправности свих у његовој примјени, већ се означено правно питање (кад се и узме да је правилно постављено) тиче одлучивања суда у предметној парници. Ревиденти не указују ни на евентуалну неуједначену праксу судова у истоврсним споровима, што значи да ревизија није сачињена у складу са одредбом члана 237. став 4. ЗПП. Тиме нису испуњени законски услови да се о ревизији одлучи ни примјеном одредаба члана 237. став 3. и 4. ЗПП.

Из изложеног, изјављена ревизија је одбачена, примјеном одредбе члана 237. став 3. и 4. ЗПП, у вези са чланом 247. став 2. и 4. истог закона.

Предсједник вијећа
Горјана Попадић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић